

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7264

гр. София, 29.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 29.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разгледа дело номер **8297** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 и чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата. /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. Р. Т. от [населено място], чрез адв.А. А., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ №22-4332-003096/23.06.2022 г., издадена от мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ ЗДвП.

По делото допълнително е направено искане по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК за спиране на изпълнението на допуснато от закона предварително изпълнение на ЗПАМ №22-4332-003096/23.06.2022 г., издадена от мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Съдът като взе предвид изложеното от жалбоподателя, намира, че се касае до искане за спиране предварително изпълнение на атакувания административен акт по смисъла на чл. 166 от АПК. Искането е процесуално допустимо като подадено от надлежна страна – адресат на наложената принудителна административна мярка, чиято законосъобразност е оспорена по съдебен ред. Разгледано по съществуващото е неоснователно по следните съображения:

Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от

ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Респективно, следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Твърдението, че предварителното изпълнение на процесната заповед до приключване на наказателното производство би могло да причини непоправими вреди на жалбоподателя, не е обстоятелство, което да бъде противопоставено на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Безспорно изпълнението на индивидуален административен акт, с който се засягат/ограничават субективни права води до неудобство за адресата на акта, но в същото време личния интерес не е противопоставим по интензитет на обществения такъв, охраняван от нормите на ЗДвП. Не се установяват обстоятелства и възможни вреди, които да обусловят спиране на допуснатото предварително изпълнение на ЗПАМ.

С оглед на това съдът

ОПРЕДЕЛИ :

ОТХВЪРЛЯ искането на К. Р. Т. от [населено място], /обективирано в жалба вх. № 30774 от 22.08.2023 г. по описа на Административен съд София – град/, чрез адв. А. А., за спиране на изпълнението на допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 22-4332-003096/23.06.2022 г., издадена от м.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като неоснователно

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: